

نرخ صادراتی آدمهای خیرخواه!

للاحتاطاتی

در

موزه‌های

القصد و اجتماع

نو

نوشته: محمد حیدری

مربوطه مصرف نشده باقی بماند.

نوشت باران و فارج...

تصویب مجلس همان باران رحمت بود و این مؤسسه هم قارچ‌های پس از آن باران

هستند.

بعداً تصویب هیأت دولت موجب روئیندن قارچ‌های جدید شد.

حالاهم شنیده می‌شد که قرار است باران رحمت باشکنها نیز به صورت اعتبارات ویژه برای مدارس غیر اتفاقی بیارد و لاجرم ما شاهد روئیندن قارچ‌های جدیدی خواهیم بود.

لذا این احتمال هست که در آینده سی میلیارد ریال تصویب مجلس، اعتبارات تصویب شده هیأت دولت، و امامهای ویژه باشکنها هم برای آنکه این افراد خیرخواه بتوانند نیات خیرخواهانشان را به مرحله اجرا بگذارند، تکافو نکند. در آن صورت چه باید کرد؟

به نظر بنده در آن روزگار مناسبتین راه حل این خواهد بود که مازاد این افراد خیرخواه را صادر کنیم، اگر چنین کیم با یک تیر دو هدف را زده‌ایم: اول این که یک مختص در آمد ارزی برای کشور به دست آورده‌ایم و دوم این که مردم ممالک دیگر را هم از فیض وجود این افراد خیر بهره‌مند کردیم.

اگر این پیشنهاد مورد پسند مستوان مختارم هست دستور فرمایند کمیسیون نرخ گذاری مرکز توسعه صادرات نرخ صادراتی «آدم خیرخواه» را تعیین و اعلام کند تا مبادله وقت عمل باضيق وقت مواجه شویم!

سابقه صدور افراد خیرخواه!

گفتنی است که صادرات آدمهای خیرخواه پدیده تازه‌ای نیست. ما در این زمینه سوابقی داریم که یکی دو موردش را ذیلأً به عرض می‌رسانیم:

حوال و حوش پیروزی انقلاب اقدامات وسیع و خودجوشی برای صدور آدمهای خیرخواه انجام شد. عده زیادی که در آن رژیم با دریافت وام از باشکنها، چپ کردن مبالغ ناچیزی از ثروت‌های ملی و استفاده از میز و مقام و منصب قصد خدمتگزاری و انجام اقدامات خیرخواهانه داشتند، چون محیط را برای ادامه خدمت مناسب نمی‌داند خودشان، خودشان را صادر کردند.

این علاقمندان به صادرات غیرفتی برای افزایش حجم صادرات حتی این زحمت را متحمل شدند که همراه خود چند کیلو طلا و جواهر، چند قطعه تراول چک یا حتی چند صد کیلو اشیاء عیقا را بر صادر کنند.

بعد از آن موج، چند سالی صادرات آدمهای خیرخواه قطع شد، اما اخیراً نشانه‌هایی برگزیده که حکایت از آن دارد که صادرات آدمهای خیرخواه مجدد رونق گرفته است.

برای آن که از چند و چون این نوع فعالیتهای صادراتی سر در بیاوریم لازم است ابتدا آگهی زیر را بخوانیم:

بدین وسیله به آقای محمد علی کرامتی فرزند عبدالحسین که فعلًا مجھول المكان است اختصار می‌شود که به موجب کیفر خواست شماره ۷۱/۴/۲۶۰ - ۸۶۴/۵/۷۱ - ۲۳/۴/۲۶۰ عمومی تهران به اتهام تخلف از مقررات ارزی کشور تحت تعقیب واقع و طبق مواد قانون بولی و باتکی تقاضای مجازات شده است، پرونده امور بسایر رسیدگی به شعبه ۱۳۸ دادگاه کیفری یک تهران مستقر در ساختمان شماره یک دادگستری طبقه دوم اطاق شماره ۲۹۹ ارجاع و به کلاسه ۱۳۸ - ۷۳ - ۲۶۰ کیفری ثبت وقت رسیدگی به روز ۷۳/۸/۴ ساعت ۹ صبح موقول لذا مراتب سه نوبت متوالی در روزنامه رسمی و کثیر الانتشار آگهی می‌شود...

مدیر دفتر شعبه ۱۳۸ دادگاه کیفری یک تهران

از این قبیل آگهی‌ها در ماههای اخیر فراوان چاپ می‌شود.

در شماره چهل ماهنامه مطلبی نوشتم که ای کاش نمی‌نوشتم!

مطلوب با تبر «بنگاه معاملات در آموزش و پرورش» چاپ شد و در متن آن اشاره‌ای کرده بودم به بندج از تبصره ۱۶ ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۷۳ که در جملات پایانی آن آمده بود:

ج- به منظور تکمیل واحدهای نیمه تمامی که توسط افراد خیر و یا با مشارکت آنان ساخته شده است و همچنین طرحهای استانی در دست اجرا، اجازه داده می‌شود که اعتبارات ردیف ۵۰۳۱۵۶ به شرح زیر اختصاص یابد.

-۱- مبلغ سی میلیارد (۳۰۰۰۰۰۰۰۰ ریال) در اختیار وزارت آموزش و پرورش قرار می‌گیرد تا برای موارد فوق و نیز کمک به راهاندازی مدارس غیر اتفاقی هزینه گردد

یک ناشی گری در مورد به ختم رساندن این مبحث موجب شد عده‌ای مدعی پیدا کنیم:

نوشته بودم که در فرصت مقتضی باز هم در این باره مطالبی خواهم نگاشت و

همین دستاویزی شد که عده‌ای بگویند: فلاحت خود سانسوری کرد...

اما خوشبختانه این افراد بدین در اقلیت قرار داشتند. اکثریت را افرادی تشکیل می‌دادند که نگران بودند مبادا عده آدمهای خیرخواه ناقدار کم باشد که شتوانند این سی میلیارد ریال را جذب کنند و لذا کمیت آموزش و پرورش لنگ بماند.

نگرانی این افراد رفته بر خود من هم تأثیر گذاشت و دچار این تردید شدم نکند واقعاً ماباکمود آدمهای خیرخواه مواجه شده باشیم. اما خوشبختانه قبل از آن که این نگرانی به واعده‌ای جدی تبدیل شود، چشمم به آگهی شماره ۳۲۱/۸۸۲۴۶ روزنامه رسمی کشور کشش خاطر جمعی کلیه افراد نگران در مورد کمود اشخاص خیرخواه کلیشه کرده‌ام.

با خواندن این آگهی کمی آرام شدم و وقتی تصویب هیأت وزیران را در مورد

کمک بلاعوض آموزش و پرورش به مدارس غیر اتفاقی در جراید خواندن خجالم کاملاً جمع شد و اطمینان یافتم کمیت آموزش و پرورش لنگ نخواهد ماند. آن خبر حکایت داشت که:

دنباله تصمیم اخیر هیأت وزیران، وزارت آموزش و پرورش مجاز است از محل

اعتبارات خاص که دو قوانین بودجه سالیانه برای کمک به مدارس غیر اتفاقی به تصویب می‌رسد یا از محل اعتباراتی که به همین منظور در بودجه وزارت مذکور پیش بینی شده است، به مدارس غیر اتفاقی کمکهای مالی و تجهیزاتی اعطاء کند.

ملاحظه می‌فرمایید که اصلًا جای نگرانی نیست.

ما آدمهای نازنینی داریم که دور هم جمع می‌شوند و با اینارگری تمام صد و ده هزار تومان سرمایه فراموش می‌کنند تا راه را برای «پیشبرد مقاصد علمی و آموزشی و تربیتی و رفع کمبود فضای آموزشی» هموار کنند.

نه خیال کنید که عده این قبیل افراد منحصر به همین چند نفری است که آگهی به آنها مربوط می‌شود. کافی است شماره‌های مختلف روزنامه رسمی را ورق بزنید تا خودتان متوجه شوید این مملکت چقدر آدمهای خیرخواه دارد!

در تهران، آمل، اصفهان، مشهد و در همه شهرهای این مرز پرگهر این قبیل مؤسسه‌ای مثل قارچ‌هایی که پس از باران سر از خاک بر می‌آورند، به ثبت می‌رسند و افراد خیرخواه زیادی، صد هزار- صد هزار تومان فراموش می‌کنند تا به جمع

خیرخواهان به پیوندند و نگذارند آن بودجه سی میلیارد ریالی و سایر بودجه‌های

وکلای محترم بانک محترم مرکزی مرتبأ به دادگستری عرض حال می‌دهند و قضات و کارگزاران دادگستری هم وقت بسیاری صرف می‌کنند تا به این افراد «مجهول المكان» اختار کنند سر وقت در دادگاه حاضر شوند و از حیثیت و شرف خود دفاع کنند. غافل از این که اکثریت این افراد صادر شده‌اند!

این که عرض کردم «اکثریت صادر شده‌اند» به دلیل آن است که عده‌ای از آنها به دلایل مختلف هنوز موفق نشده‌اند خود را صادر کنند. اهل فن به این گروه افراد خیرخواه بی دست و پا می‌گویند «مترونشین‌ها»

این که چرا به اینها می‌گویند «مترونشین‌ها» در حد وصلاحیت خیر نیست که وارد معقولات ادبی شویم. بر محققان در رشتہ ادبیات عامانه است که معلوم کنند چرا به این گروه نسبت «مترونشین» داده شده است؟ بنده همین را می‌دانم که چه آن گروه که خود را صادر کرده‌اند، و چه این گروه که مترونشین شده‌اند، عموماً افراد خیرخواهی بوده‌اند

که برای صنعتی کردن کشور، یا برای توسعه صادرات غیرنفتی کمر همت بسته و مبالغ ناچیزی ارز و اعتبار از بانکها دریافت کرده بودند. ولی بعداً به دلایلی که البته بر

یک پالان دوز در میان خیاطان

دو ماه پیش در تحریریه ماهنامه به من تکلیف کردند که در مورد برنامه‌های اول و دوم توسعه اظهارنظر نظر کنم. عرض کردم بنده نه اقتصاددان هستم و نه از اصول برنامه‌ریزی و برنامه‌نویسی چیزی می‌دانم. اصرار کردند که نه! نسی شود... باید حتماً یک چیزی بنویسی. باز دیگر عرض کردم درست است که تغیرگاه گذاری در باره نرخ سیاست زیبینی و زرد چوبه اظهارنظر می‌کنم، اما از اقتصاد هچ نمی‌دانم و اگر قرار باشد در مقوله‌ای چنین پر اهمیت اظهارنظر نظر کنم، کار مصدق ضرب المثل «پالان دوزی» که خود را خیاط معرفی کرده بیدا می‌کند. اما همکاران اصرار کردند که نه باید حتماً بنویسی...

از سر ناچاری شروع کردم به مطالعه... ولی مگر چیزی دستگیرم شد؟ گزارش اصلی ماهنامه شماره ۴۳ هم که اختصاص به بررسی برنامه دوم توسعه داشت چاپ شد اما من تووتنست حتی یک سطر در این زمینه مطلب تهیه کنم. یک روز اتفاقاً صورت مذاکرات جلسه ۲۴۱ مجلس به دست رسید که در آن سخنان آفای حسن سليمانی نماینده مردم کنگاور، هرسین و دینور هم چاپ شده بود. ایشان چند جمله‌ای در مورد برنامه اول و دوم بیان کرده بود که راستش را بخواهید و سوسه شدم باکمی دستکاری در مطلب، آن را به اسم خودم جایز نمایم ایشان حقوق‌دان و قاضی هم هست ترسیدم با استناد به قانون حقوق مؤلفان و مصنفان کار دست بدهد. به همین جهت آن را عنایاً روتوپی کردم و به اسم خودشان ذیلاً تقدیم می‌کنم. امیدوارم مورد پسند تحریر به «گزارش» که اصرار دارد پالان دوزی چون مرا جزو صفت خیاطان جا بزند فرار بگیرد:

این است سخنان ایشان:

«یکی از شعارهای اصلی برنامه اول، کنترل نقدینگی و هدایت سرمایه‌های مردمی و ملی در جهت تولید و کارهای اساسی بود که متأسفانه رشد نقدینگی نه تنها مهار نشده است بلکه چون پدیده‌ای سلطانی در حال رشد و موجب بیدایش رو به افزایش تورم است. سیاست دوران سازندگی کشوری جنگزده و مورد تهاجم اقتصادی - نظامی قرار گرفته نمی‌باشد اینکه بادشکده سرمایه‌های غیردولتی و حتی در پاره‌ای موارد دولتی به جای هدایت در مجاهی طایلیهای توبلیدی، مصروف ورود کاروان کالاهای لوکس و اشرافی و تحفیز شود و پاره‌ای از ارگانهای مربوط به دولت مستضعفین به جای ترویج فرهنگ کار و انصباط، مناسب با منویات رهبر معظم انقلاب، آتش دنیاگلی و تجملکاری را دامن بزند. نماشکاهها و فروشگاهها و اینارها از آخرین ماسنینها و محموله‌های آمریکائی بینایند. از یک طرف بحث از تعییل نیروی انسانی به میان می‌آید و از طرف دیگر شرکتهای ناکارآمدگشترش پیدا می‌کند.

در برنامه‌ریزی ویل به اهداف برنامه دوم متعادل و هماهنگ با داشته‌ها و امکانات و واقعیت‌های کشور حرکت کنیم. حرکت ستابان کنونی امکان مشارکت تسامی افسار امت حزب الله را در خود ندارد. حرکتی که تنها ممکنی به توان و تمنک افسار برخوردار و صاحبان سرمایه باشد زوماً کسانی که بر مرکب تمنک هستند را با خود همراه خواهد داشت و پیادگان پاره‌نه در غبار قالبه‌گم خواهند شد. تحقق اهداف برنامه، از طریق روش‌های تجربه شده برنامه اول موجب فشار ملابطاق بر اقسام محروم و نابرخودار است....»

چون ممکن است بیانات موجز ایشان کفایت نکند، بخشی از سخنان آفای زارعی قتوانی را هم که در همان جلسه، و به هنگام بررسی طرح دو فوریتی «تمدید اجرای قانون اجازه تعیین میران حقوق گمرکی و سود بازرگانی توسط دولت مصوب ۷۷/۷/۲۷» ایراد شده است به عنوان مکمل نقل می‌کنم:

«... بهر صورت باهمه این مسائل که خدمت تان عرض کردم باید در این جایک عرض دیگری نیز من خدمت مجلس محترم داشته باشم و آن اینکه به گذشته بگردیم نمونه‌ای قبیل این مسائل را مازیاد داشته‌ایم. موادر متعددی بوده که باز هم عنوان شده که به دلیل

شماره ۳۲/۸۸۴۶

آگهی تأسیس مؤسسه

نظر به ماده ۸ آئین نامه ثبت مؤسسات غیر تجاری مؤسسه خدماتی غیر انتفاعی در تاریخ ۷۳/۵/۵ تحت شماره ۸۰۹۲ در این اداره بثبت رسیده و خلاصه مقادی اساسنامه آن جهت اطلاع عموم آگهی می‌شود:

- ۱- نام مؤسسه: مؤسسه خدماتی غیر انتفاعی []
- ۲- موضوع مؤسسه: پیشبرد مقاصد علمی و اموزشی و تربیتی و رفع کبود فضای اموزشی.
- ۳- تابعیت: ایرانی.
- ۴- مرکز اصلی مؤسسه: کوی []
- ۵- اسامی مؤسسان: آقایان []

می‌باشند.

۶- تاریخ تشكیل مؤسسه: از تاریخ ثبت بمدت نامحدود.
۷- مدیر یا مدیران و اشخاصیکه در مؤسسه حق امضاء دارند:
آقای [] بعنوان مدیر عامل و نماینده مؤسسه دارای حق امضاء می‌باشد سایر مدیران عبارتند از آقایان []
[] رئیس هیئت مدیره و [] بعنوان نایب رئیس و [] بعنوان نایب رئیس و [] بسم اعضاء هیئت مدیره
انتخاب گردیدند.

۸- دارایی مؤسسه: یازده میلیون ريال.
۹- اداره ثبت شرکتها و مؤسسات غیر تجاری تهران

اینجانب نامعلوم است ترجیح داده‌اند خودشان را صادر کنند و یا مترونشین شوند. البته این را هم می‌دانم آنها که مترونشین هستند و در آگهی های احضار به اشتباه آنها را مجهول المكان خطاب می‌کنند، روزگار چند خوش ندارند زیرا مجبورند با شندر غازی که از بابت بهره حسابهای سپرده‌شان در بانکهای خارج برای آنها حواله می‌شود روزگار دشواری را بگذرانند و به جای آن که مثلاً در خیابانهای فرانکفورت سوار بزند شوند ناگزیرند در تهران با تومبیلهای کم اهمیت چون گلف و نیسان با ترول رفت و آمد کنند.

وضع ناراحت کننده این افراد و تراکم بروندۀ تخلفات ارزی در دادگاهها، مدت‌ها ذهن مرایه خود مشغول کرده بود و خیلی مایل بودند چرا این افراد خیرخواه موقوف به اجرای نیات خیرخواهانه شان نشده‌اند تا این که در یکی از مقالات همکارمان آفای محسن قاعظ بصیری جمله‌ای خواند که فکری را به مغزم انداخت:

ایشان نوشه بود دولت ۷/۵ میلیون نفر کارمند دارد که بازده کار هر کدامشان ۲ ساعت در هفته است. عده‌ای از این ۳/۵ میلیون کارمند که در وزارت خانه‌های صنایع

شرکت لیکا

لیکا

تنهای تولید کننده پوکه لیکا در ایران

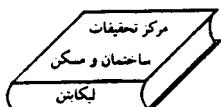
* صنایع ساختمانی

* کاهش هزینه مصرف انرژی

* بالاترین مقاومت بتن با کمترین وزن

* بهترین عایق حرارتی با بیشترین مقاومت بتن

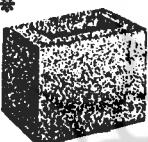
* سبکی ساختمان و مقاومت بیشتر در مقابل زلزله

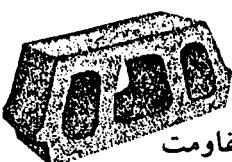
* جاده - پل - تونل

* کاهش رانشهای انقی و عمودی خاک

* کاهش نشت نهایی ۲/۵ تا ۳/۳ برابر کمتر

* ویژگی بلوکهای سبک ساختمانی لیکا

* کاهش هزینه دستمزد از $\frac{1}{4}$ تا $\frac{1}{8}$

* کاهش مصرف ملات از $\frac{1}{2}$ تا $\frac{1}{8}$

* کمترین وزن فضایی با بیشترین مقاومت

(35 - 40 Kg / cm²)

* ماله کشی راحت با ملات سنتی، متله کاری، میخ کوبی

مطمئن، پرش آسان و جابجا یی سریع

پروپریتی ترین بلوک در

کشورهای بازار مشترک اروپا

با کاربرد فراوردهای لیکا استاندارد

ساختمان را بالا برید

تهران، خیابان دکتر بهشتی، شماره ۱۶۹، تلفن: ۰۳۱-۵۰۵۵۸

خلاء قانونی یا عجله یا اینکه وقت دارد می‌گذرد چون به موقع کار انجام نکرته مجلس در لشار قوارگرفته تایک چیزی را علی رغم میل و بدون بررسی و بدون اینکه به مسائل توجه نشود، تصویب کنیم و این صحیح نیست. من هم گویم در اینجا در این طرحی که داده می‌شود یک تبصره هم باید و این مسأله را عنوان کند کسانی که در این زمینه قصور می‌کنند با آنها چکار باید کرد. آیا باید در اینجا یک حسابرسی، حسابکشی هم باشد که ما بدانیم آخر جراحت یا برجور می‌شود؟ تا چه موقع ما مرتب در فشار باشیم و بخواهیم طرحهای دو فوریتی یا مثلاً ماده واحده هالی که تحت فشار عظیمی بیاوریم که مثلاً وقت نیست....

یک ایجاد به یک نماینده

حالا که کار به نقل بیانات نماینده‌گان مجلس کشیده، نمی‌شود از نقل بخشی از سخنان آقای محمد کربیان نماینده در سرشت و پیرانشهر در نقطه قبل از دستور ایشان (جله ۲۴۴ مجلس) گذشت. ایشان گفته است:

نماینده‌گان محترم! استحضار دارید بعضی از کشورها ذات بدھی به خارج را بدیرفته‌اند و مشکل تورم را در داخل کشور خود حل نموده‌اند و بعضی هاتورم داخل را تحمل و وزیر بار ذات قرض به بیگانه رفته‌اند. اما متأسفانه ما هم دارای تورم هستیم و هم تحت فشار بدھی به کشورهای خارجی و همچین در این کشور هستند بسیار کسانی که روزانه به یک میلیون درآمد و بالاتر قاع نیستند و هستند بسیار کسانی که برای یکصد تومان معطّلند. کارگزاران اقتصادی با جنجالهای رادیو و تلویزیون و مطبوعاتی و وعده‌های بی اثر تا چه وقت باید مردم را آزار بدند؟ مگر نمی‌دانند ریشه همه ساده‌های قدر است و جراحت بعد از گذشت (۱۵) سال از انقلاب هنوز هستند کسانی که به این ملت دروغ بگویند و منشور انقلاب را نادیده بگیرند و سلیمانی عمل نمایند. مگر اعتماد مردم به سادگی به دست آمده است؟ کجای دنیا چنین ملتی را با چنین مقاومتی و برباری و قناعت در چنین مملکتی که سروش از نعمات خداوندی است سرانجام داریم؟ مکنند نارم تأیید خواهید نمود مشکلات موجود و عدم ثبات اقتصادی مردم قهرمانان را به شدت رنجانده است. بنابراین اصلاح است تا دیر نشده با استعانت از خدای متعال و بادرگ شرایط و تلاش و تدبیر و خلاقیت و دلسوزی بیشتر و جامع تکری و دوراندیشی و همنوی مجلس و دولت گامهای بسیار جدی و سریع و مثبت و سازنده‌ای در جهت رفع کاستی‌ها و معضلات موجود بروزگاریم تا به آنچه که می‌خواهیم نائل شویم و گرنه در صورت لبریز شدن کاسه سبز، ملت اعتماد خود را نسبت به مجلس نیز از دست خواهد داد، همان مردمی که در تمامی صحنه‌های انقلاب حضور داشته‌اند و امتحان خود را به خوبی پس داده‌اند به فکر خواهند افتاد و با یک ندای رهبر خود دستهای ناپاک را شناسایی و از ریشه قطع و نابود خواهند نمود.

جناب آقای هاشمی رفسنجانی، ریاست محترم جمهوری! بورکاراسی و ناسالم بودن محیط اداری و چشمداشت‌ها در مقابل انجام کار مردم روز به روز بیشتر و همچنان ملت اقلایی ایران را عذاب می‌دهد و مطمئناً عوامل اصلی ریشه‌های رشد پدیده نامطلوب ارتقاء و اختلال در سیستم اداری کشور، ضعف قانون و اجراء و عدم برخورد قاطع و عدم وجود سیستم نظارت و کنترل کافی بر اعمال مدیران و کارکنان دولت و مشکلات اقتصادی موجود است و مبارزه با آن یک حرکت اقلایی و همه جانبه مجلس و دولت را می‌طلبد. زالو صفتان سودجوی کماکان با گران نمودن مایحتاج عمومی روز به روز بر مشکلات مردم افزوده و متأسفانه مسؤولین ذیپردازی با این تفاوتی خود آنها را راهی می‌نمایند و وزارت بازرگانی نیز با عنوان نمودن نصب ایستگی و مصاحبه‌های مختلف موجب گرانی بیشتر اجنسان و لوث شدن موضوع گردیده که بسیار جای تأسف و تعقیب و برسی است.

وارد نمودن ماینهای رنگارنگ خارجی و اجتناس مصرفی و غیر ضرور و خردیدهای ناجا به بهانه انتقال تکنولوژی و مسافرتهای بی رویه به کشورهای خارج، جز خروج ارز و سود آوری برای یک عده سرمایه‌دار خون آشام و حسرت خوردن معروفان جامعه هیچ خسنه به دنبال نداشته و ندارد و نخواهد داشت.

واعضیت نابسامان ارز و عملکرد ناپسند با تکه‌های کشور و عدم برخورد قاطع با آنان موجبات تکرانی مردم کشورمان را فراموش نموده و انتظار دارند دستهای ناپاک و مرموخت قطع و به ملت شهیدپور ایران معروف شوند....

لابد می‌پرسید ایجاد این سخنان چیست؟

عرض می‌کنم ایجاد چندان مهمی نیست. در واقع اشتباه کردم که نوشتم «ایجاد» باید پیامبر گرامی «ص» که در نهض الفصاحه ضبط است شروع می‌کرد:

ایام

والدین فانه هم باللیل و ذله بالنهار

ترجمه: از وام گرفتن خودداری کنید زیرا وام سبب اندوه شد، و خواری و

سرافکنگی به هنگام روز است.